

at der med Hensyn til disse Forholds Ordning er en Mand, hvis Mening fortjener særlig Opmærksomhed; thi det er netop min Overbevisning, at man bør benytte hans Sagskundskab og lokale Kjendskab, inden man herne træffer nogen Bestemmelse, og dette var netop Grunden til, at jeg kun har indført Bestemmelsen for Sydgrønlands Vedkommende, thi da dette Forhold er anerkjendt for at være en Administrations sag, kunde jeg ligesaa godt med det Samme have truffet Bestemmelsen for Nordgrønlands Vedkommende; men jeg har med Villie ikke gjort det, fordi jeg vidste, den Paagjældende kom herne, og jeg saaledes vilde faae Leilighed til at joverveie Sagen med ham. Om nu den paatænkte Ordning for Nordgrønlands Vedkommende vil blive aldeles analog med den for Sydgrønland, eller om den bliver meer eller mindre forskjellig derfra, er Noget, som jeg har forbeholdt mig at afgjøre efter Overveielse med denne Mand; den endelige Afgjørelse maa naturligviis ligge hos Ministeren. Det forekommer mig derfor, som sagt, at der ikke er den mindste Opfordring til at foreholde mig det Fornuftige og Kløge i at oppebie den tidnævnte Mand's Udtalelser, eftersom en Overveielse med ham som sagt vil blive Grundlaget for hele min Fremgangsmaade. Men hvad der for mig er nødvendigt, det er at faae det Princip anerkjendt, at en Deel af den Betaling, der gives for de grønlandske Produkter, skal komme Grønlænderne tilgode, saaledes at der i den Henseende ikke bliver nogen Forskjel imellem Nordgrønland og Sydgrønland; det er den absolute Betingelse for en deelviis Adskillelse af Bestyrelsen fra Handelen. Der har aldrig været Tale om at faae en heel organisk Bestyrelse deroppe, men hvad jeg har søgt at gjennemføre, det er en vis Adskillelse af Bestyrelselementerne fra de blotte Handelselementer, og det er det, som er foregaaet i Sydgrønland, uden at det tillige er foregaaet i Nordgrønland. Dette er det, som jeg har tilladt mig at udvikle, og som det forekommer mig har fundet Bifald fra alle Sider, og dette er det, der er det nødvendige Udgangspunkt; naar det er fæet, naar man enten paa samme Maade eller paa en anden Maade har ladet disse Organer træde i Kraft

i Nordgrønland, saa skal hele Bestyrelsen efter min Mening henlægges under Indvignsministeriet; paa den Maade vil den være udsondret fra Handelen, og saa er dermed tillige gjort det første og nødvendige Skridt for at imødekomme dem, som mene, at man tilsidst maa ende med fuldkommen Frihandel, thi man kan dog ikke overlade en fuldkommen Frihandel at bestyre Grønland. Om man skal gaae videre, om man skal gaae hurtigere eller langsommere tilværks, derom skal jeg endnu ikke udtale mig, men hvad jeg har foreslaaet, det er det første Skridt hen i den Retning, som man ønsker, og jeg kan ikke Andet end gjentage — og det er sandelig ikke af nogen Slags Sæten Haardt imod Haardt — at jeg umulig kan indføre to forskjellige Principer, et for Sydgrønlands og et andet for Nordgrønlands Vedkommende. Det er en heel anden Ting, at man paa en Maade har overladt en vis rund Sum til en Mand's Disposition, og der ved givet Almisse paa anden Haand; men Bøteringen er her om, at visse Procenter af Indkjøbspriserne skulle anvendes saavel til Nordgrønlændernes som til Sydgrønlændernes Bedste. Jeg maa derfor gjentage, at de, der ville arbejde for Sagen, ikke bør gjøre mig det umuligt ved at nægte det samme Systems Anvendelse paa Nordgrønland, som man har erkjendt for Sydgrønland, i hvilken Anledning jeg skal tilføie, at jeg forbeholder mig at vælge de Former, hvorunder det kan skee, idet jeg tager fornødent Hensyn til de lokale Forhold og til den Mand's Mening, der skal gjennemføre Foranstaltningen, ja selv til de Fordomme og forudfattede Meninger, der maatte være tilstede.

Forsaauidt et æret Medlem (Müllén) har talt om Redningsvæsenet, skal jeg henvise ham til, at selve det ærede Udvalg har givet aldeles fyldestgjørende Grunde for, at der ved egne Kræfter og Privates Medvirkning er reddet flere Mennesker, end Antallet af dem udgjort som ere reddede ved Redningsvæsenet, idet man nemlig umulig kan paalegge Folk, at de skulle strande netop paa de Steder, hvor vi have Redningsstationer, ligesaa lidt som man kan formene dem enten at reddet sig selv eller lade sig reddet af Andre; vilde den ærede Rigsdags-